

fig fra det ene Aar til det andet. Derfor troer jeg ikke at kunne tilraade Thinget at følge de ærede Forslagsstillere med Hensyn til de omtalte Forslag. Hvad angaaer Forslaget om den aarlige Udskrivning, gjorde den ærede Forslagsstiller sig skyldig i en Misforstaaelse, fordi han vistnok havde glemt sit eget Forslag, idet han omtalte, at han vilde have Mandstabet udskrevet ved kongelig Anordning. Dette har ikke været hans Tanke ved hans første Forslag, thi han har netop foreslaaet en aarlig Udskrivningslov; men Sagen er, at hvad der her er Tale om, er det Mandstabs, der skal indføres til Tjeneste paa Flaaden. Der er ikke i denne Paragraph Tale om det saakaldte befarnede Mandstabs, thi med Hensyn til dette kunne forskjellige Anstuelser gjøre sig gjældende, som vi faae frem til Debat ved Bærnepligtsloven; her er kun Tale om det Mandstabs, der indkaldes af Lægdsrullen, de saakaldte Lægdsrullefolk, der indkaldes for paa Flaaden at underkastes Udelser og modtage Uddannelse som Artillerister og tildeels som ikke befarnede Matroser, og det Tal, der her staaer opført i Udvalgets Forslag, er afsættet efter, hvad der er nødvendigt for gennem 8 Aars Mandstabs at faae den nødvendige Besætning til de Skibe, vi have. Dette er Tanken. Nu forekommer det mig, at der ikke kan være nogen rimelig Grund til at fastsætte dette paany engang om Aaret, thi i saadanne Ting maa der følges en Plan, man maa vide een Gang for alle, hvad der behøves dertil, og det skaffer man saa ikke tilveie paa eengang, men efterhaanden i 8 Aar; altsaa ved Begyndelsen af de 8 Aar maa man have en Plan, der siger: Saameget anskaffe vi hvert Aar, og dette kunne vi ikke rette paa gennem aarlige Bestemmelser. Derfor troer jeg, at Forslaget under Nr. 1 heller ikke bør vedtages. — Hvad Forslaget om Titulaturen angaaer, om man skal sige „Orlogscapitain“ eller „Commandeur“, da have vi betragtet dette som en ligegyldig Sag. Den ærede Marineminister har foreslaaet Benævnelsen „Orlogscapitain“, og til hans Mening har Fleertallet sluttet sig. Men skulde det ærede Thing synes bedre om den anden Benævnelse, vil der vist ikke være Noget til Hinder for at vedtage den.

Der næst maa jeg tillade mig at udtale mig om Forslaget under Nr. 4, som er stillet af 7 Medlemmer af Udvalget og idag tiltraadt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Bærtelsen). Jeg maa for det Første berigtige en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, naar han meente, at den Udrustning, som der her er Tale om, skulde nødvendiggjøre en større Indkaldelse af Lægdsrullemandstabet end de 600 Mand. Man kan naturligvis ikke forlange, at Enhver skal sætte sig ind i disse temmelig forviklede Forhold, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem ikke har seet, at disse 600 Mand blive lige nødvendige, enten man tager det Ene eller det Andet. Der kan høist være en ubetydelig Forskjel af 100 Mand eller saa omtrent, men dette er Noget, som let kan komme under Forhandling mellem 2den og 3die Behandling, hvis dette Forslag bliver vedtaget. I alt Fald vil der ikke blive paalagt Lægdsrullemandstabet nogen større Byrde, hvis dette Forslag af 7 ærede Medlemmer maatte blive vedtaget. Hvad det befarnede Mandstabs angaaer, da vil den større Byrde, der ved de ærede Medlemmers Tanke, som rigtignok ikke er udtrykt i selve Lovforslaget, at holde en Fregat ude hele Aaret igjennem, kommer til at paahvile dem, ikke blive af nogen Betydning, naar man tager Hensyn til, at det for en befarnet Mand, naar han først er bleven kaldt bort fra sin stadige Byrde for at gjøre Krigstjeneste, i Reglen er ligegyldigt, om han er ude $\frac{1}{2}$ eller et heelt Aar. Det Betænkelige for ham er, at han kaldes bort fra sin stadige Byrde, medens han bliver lønnet ligesaa godt paa Flaaden som til Coffardis. Dette troer jeg altsaa maa siges at være en Sag af mindre Betydning, dersom Forslaget i det Hele burde vedtages. Derom vil jeg imidlertid tilstaae, at jeg ikke har ringe Tvivl, ikke fordi jeg paa nogen Maade mistjender den Tanke, der er fremsat af de ærede Herrer, der have taget Ordet for Sagen, nemlig, at det er af stor Bigtighed for os, at vor Flaades Befalingsmænd blive saa godt øvede som muligt. Jeg siger: „vor Flaades Befalingsmænd“, thi de Menige er her jo ikke egentlig Tale om.